

בָּרִיר חֹלֶקֶת, וְאֶרְיָם דָּגֶלֶךָ עַל כָּל שָׂאָר נְשִׁין דָעַלְמָא כִּי
הַקְבִּיחַ בָּחר אֶת חָלְקָר לִיתְנַן לְרַב בָּן קְדוּשָׁה כְּמוֹהוּ, וְהָרִים דָגֶלֶךָ וְנְשָׂאוּ יְוֻתָּר מְכֻל שָׂאָר נְשִׁים
שְׁלַחְוּלָם.

עַין הַרְעָלָא שְׁלַטָּה וְלֹא הַזִּיקָה לִינְוקָא

אָמַר יִנְוקָא, אֲנָא לֹא מִסְתְּפִינָא מְעִינָא בִּישָׁא, אמר להם
הַינְוקָא אֲנִי מְפַחֵד מַעַן הַרְעָלָא **דָבָר נָנוֹנָא רַבָּא וַיְקִירָא אֲנָא**
וָנוֹנָא לֹא דְחִיל מְעִינָא בִּישָׁא הוֹאיל וְאֲנִי בָן של דָג גָדוֹל וּמְכוּבָד וְדָגִים
אַיִם מְפַחֵדים מַעַן הַרְעָלָא, **דְבָתִיב** כמו שכתוב, (בראשית מה) **וַיַּדַּגֵּז לְרַב**
בְּקָרְבָּהָרָץ, **מַאי לְרַב** אחר שאמר שם יְדָגוּ הָרִי פִירָושׁו שִׁיפְרוּ הַרְבָּה
כְּמוֹ דָגִים וְלֹמַה הַוּסִיף לְוָרָב, **לְאַסְגָּאָה עַל עִינָא** להרבות אָוֹתָם וְלְהַגְּדִילָם
עַל שְׁלִיטַת עַין הַרְעָלָא. **וְתַגְיִינָז,** **מַה דָּגִים דִימָא,** **מַיָּא חַפִּי עַלְיהָזָן,**
וְלִילָת עִינָא בִּישָׁא וכן שניינו מה דגמים שבבים המים מבסים עליהם אין הרע
שׁוֹלְטָת בָּהָם אָף זְרוּעָו שֶׁיּוֹסֵף אֵין עַין הַרְעָלָא שׁוֹלְטָת בָּהָם (ברכוות ב) **וְכַז.** **לְרַב**
וְכַזָּא, **בְּקָרְבָּהָרָץ,** **בָּגָו בְּנֵי אַנְשָׁא עַל אָרְעָא** לרַב וְדַאי זה

———— אָוֹר הַרְשָׁבָ"י ———

הראישון של הסבאתא שלא ראו את הנבדים
 חשבו מתוך ראייה קצירה שתפלותיה הלכו
 לאיבוד חלילה, ולבסוף מתברר ששום תפללה
 לא חזרות ריקם, אם לא עבورو או עברו בניו
 ונבדיו.

בספר לשכנו תדרשו (ח"ב) מובא
 שהסתטייפלר היה אומר שלפעמים רואים
 שבביה פשטוט ביותר יוצאה ת"ח וצדיק, וזהו
 מהמת שאיוו סבתא שלו שפהה לבה
 בתפלות ובדמעות שתזכה לבנים ת"ח, ואם
 זה לא עוז לבנים הרי זה עוזר לנבדים, ובדור

כאשר הם מכוסים במים שאינם עין הרע שליטה בהם אבל מה שהוסיף בקרב הארץ לימדנו שאפילו כשם בתוך בני האדם בארץ ואין מocosים אין עין הרע שליטה בהם.

אמרו, ברא, מלאכָא דִיחֹתָה, לִית בְּנָא עַיְנָא בִּישָׁא,
וְלֹא מִסְטָרָא דְעַיְנָא בִּישָׁא אֲתִינֵן אמרו לו רבי יהודה ורבי יצחק בן מלאך ה' אין אתה צריך לחושש ממננו כלל משתי סיבות האחד כיון שאין לנו מעד הסטרוא אחרת שיש בו עין הרע ולכון אין בנו עין הרע. **וְקַוְדְּשָׁא בָּרִיךְ הוּא חָפֵי עַלְךָ בְּגַדְפּוֹי** עוד שהשכינה מבטה عليك בכנפה ואין אתה גלי עליך אין עין הרע

שליטה בר.

השכינה נקראת מלאך בשירודת להשניה על עם ישראל ולהשפיע להם פתח ואמר (בראשית מה) **הַמֶּלֶךְ הַגּוֹאֵל אֹתְתִּי מִפְּלַע רָע יִבְרֹךְ וְגֹזֵן**. האי קרא אמר יעקב ברוח קדשו זה הפסוק אמרו יעקב אבינו ברוח הקודש, **אֵי בְּרוֹחַ קָדְשָׁא אָמַר לִיהְךָ רָזָא דְחַכְמָתָא אִיתָ בֵּיהְךָ** ובודאי כיון שנאמר ברוח הקודש יש בו סודות החכמה. **הַמֶּלֶךְ קָרֵי לִיהְךָ מֶלֶךְ וְקָרֵי לִיהְךָ שְׁמַהּן אַחֲרֵנִין.** **הַכָּא, אַפְּמָאֵי אַקְרֵי מֶלֶךְ** ובאן כה אמר המלאך הגואל אותו קרא לשכינה 'מלאך' ופעמים אחרות קורא לה בשםות אחרים והויה וכיו"ב ולמה באן קרא לה מלאך. **אֶלְאָכְרֵד אִידְהוּ שְׁלִיחָא מֶלֶעִילָא, וְקַבְּילָת זְהָרָא** מנו **אַסְפְּקָלְרִיא דְלַעִילָא** אלא מלאך היא נקראת כאשר היא שליחת של אור"א להשפיע בחתוניהם שאו היא מקבלת האורתיה מהمراה העליונה המAIRה דהינו

מו"א, (ס"א דב"ד) **דָּבָרִין מִבְּרָכִין לְהָא אֲבָא וְאַמָּא לְהָא** שאו' מקבלת גם היא עם ז"א מאבא ואימה שפע, **אָמְרִי לְהָא בְּרָתִי, זִילִי גְּטוּרִי בֵּיתִיךְ** והם אומרים לה בתיה לכדי שמרי את ביתיך מהחיצונים, **פְּקִידִי לְבֵיתִיךְ** לכדי ותצוויא אל ביתך הם מחנותיה וצבאותיה שתמנה אותם איש על עבדתו. **חֲבִי עַבְּדִידִי לְבֵיתִיךְ.** זילוי זונגי לוזן וכך תעשי לביתך לכדי זונגי אותם. **זִילִי, דְּהַהוּא עַלְמָא דְּלִתְתָּא מְחֻבָּא לְךָ** לכדי ותנהיג את העולם התההון שהם מחייבים לך, **בְּנִי בִּיתְךָ מְחַכָּאָן מְזֹנָא מְנָךָ** עם ישראל הם בני ביתך והם מחייבים לקבל ממך את השפע, **הָא לְךָ בֶּל מָה דְּתַצְּטָרְכִּי לְמִיחָב לְזֹן** קחי לך כל מה שתצטרכי מתחת להם, **בְּדִין אִיהִי מְלָאָךְ** ואז כשהיא יורדת להשגיח על ישראל ולהשפיע להם היא נקראת מלאך מלשון שליח כי היא עושה שליחות או"א שלחו אותה לך.

השכינה שליחה של או"א נקראת מלאך וכששורה על שני הקרים נקראת בשם הו"ה

וְאֵי תִּמְאָ, וְהָא בְּכֹפהּ דְּוּכְתִּי אֲקָרִי מְלָאָךְ, וְלֹא אָתֵי לְמִיזְן עַלְמַיִן ואם תאמר הרי מצינו מקומות שהיא נקראת מלאך ולא בא להזון את העולמות ובכמו "ויסע מלאך ה". **וְעוֹד, דְּבָשְׂמָא דְּאָלָא לְזֹן עַלְמַיִן, אָלָא בְּשַׁמָּא דְּיִהְוָה** ועוד קשה שהרי בשם מלאך אין היא זונה את העולמות אלא בשם הו"ה שהוא מקור הברכות והשפע. **חֲבִי הָא וְדָא,** פ"ד **שְׁלִיחִתְמָגָן אֲבָא וְאַמָּא, אֲקָרִי מְלָאָךְ** ומשיב כי אכן כך הוא ודאי

שכאר היא שליחת אל או"א להשפיו אז היא נקראת מלאך, **ובין דשארי על דוכתין, על תריין ברובין יהוה שמייה** ומה שנקרה גם בשם הו"ה הוא משום שהוא שורה על שני הכרובים היינו מעל נ"ה הנקרים כרובים ואו היא בשם של ז"א שנחברה עמו.

השכינה נגלתה למשה כמלאך וליעקב כדוגמת אשה רחל אמנה

למשה בד את חזי לייה בקדמיתה, אקרי (שמות ג) **מלאך** כشنגנית בתילה למשה רבנו היא נראית לו כמלאך כמו שכותו וירא מלאך ה' אליו בלבת אש. **לייעקב לא את חזי הבוי, אלא בדורגמא** לייעקב לא נגלית כמלאך אלא אשה כדוגמתה בעולם זהה שהיתה מרכבה אליה והיינו רחל, **דכתיב** (בראשית כט) **ורחל באה, דא דיזקנא דרחל אחרא** וاع"פ שהיא רחל אימנו אבל הייתה דיוון של רחל העלונה היא המלכות כי הייתה מרכבה אליה, **דכתיב** (ירמיה לא) **כח אמר יהוה קול ברכמה נשמע וגוז.** רחל מבכה על בניה ותרגומו שכינתה מבכה על בנהה. **ורחל באה סתם, עם הצאן דרגין דילח** וזה גם מה שכותו ורחל באה סתום לפי שהיא רמזות על השכינה ובאה עם הצאן היינו עם עצותיה של מעלה ומטה שהיא מנהיגה אותם. **אשר לאביה ודאי** כי היא מנהיגה אותם לאביה ודאי היינו אבא עילאה כי אבא יסיד ברתא וכולם ממוני כמו שכותו כולם בחכמה עשית. **ובלו** **את מנון ואת פקדון בידה.** והם כולם נתמנו ונתקפו בידיה **בי**